Congresul inginerilor din industria minieră

Ziua IV-a

Ocrotirea muncii românești.— Problema stocajelor de fero-aliaje.— Ședința de închidere. Viitorul congres se va ține în Noembrie 1941

In sala de ședințe a palatului societății „Mica", s'au ținut Duminică ultimele ședințe ale congresului Asociației inginerilor și tehnicienilor din industria minieră.

In cursul dimineții s'au continuat lucrările în secțiuni expunându-se rapoartele și comunicările secției XII-a.

Au făcut, aici, comunicări d-nii: D. Rusu-Abrudeanu și Ștefan Popescu-Anteproect privitor la legea pentru înființarea unei case de pensii și asigurări de invaliditate, bătrânețe și moarte.

Viorel Brana: Probleme sociale din munții Apuseni în legătură cu mineritul.

Virgil Damian: Propuneri pentru îmbunătățirea regiunilor miniere din munții Apuseni prin îndrumarea către anumite ramuri ale agriculturii.

Nic. Deoanca: Propuneri pentru o nouă organizare a muncitorilor minieri.

Al. Radu: Probleme muncitorești.

Șt. Rizescu: Rolul școalelor de conductori tehnici în industria minieră.

Ședința secției a fost prezidată de d. ing. Dorin Nicolaescu, iar raportori ai problemelor au fost d-nii Ștefan Popescu și M. Lupu.

Importante discuții au comportat problemele cu privire la munții Apuseni, precum și chestiunea — ridicată în repetate rânduri — a asigurărilor sociale. Cu privire la aceasta din urmă, părerile au fost unanime că instituția asigurărilor nu corespunde scopurilor pentru care a fost creiată și pentru care atât muncitorii cât și patronii fac importante sacrificii.

Ocrotirea muncii românești

In cadrul lucrărilor aceleiași secții, d. ing. *Florentin Demetrescu* a vorbit despre ocrotirea muncii românești.

D-sa arată situația muncii în genere și în special a muncii românești, față de factorul capital, care în țara noastră este în majoritate strein sau minoritar, relevând situația de inferioritate a muncii românești. După ce descrie cauzele cari au dus la raportul de situații arătat, d-sa arată modul în care s'au aplicat cele două legi de ocrotire a muncii românești: Legea pentru proteguirea muncii românești din 1930 și legea pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi.

Pentru o mai bună aplicare a legii de utilizarea personalului românesc în întreprinderi, d-sa propune următoarele:

1. Aplicarea imediată a măsurilor indicate de către comisiune și excluderea radicală a oricăror intervenții.

2. Să nu se mai admită consemnarea amenzilor și să se dea imediat publicității tablourile trimise de întreprinderi;

3. Inființarea unui birou de plasare pentru șomeuri pe lângă această comisiune;

In vedera modificării actualei legi pentru utilizarea elementului românesc în întreprinderi, d-sa propune:

Incetarea oricăror avantaje date de stat (furnituri, lucrări, concesiuni, reduceri de tarife, etc.), celor ce sunt contravenienți la aceste legi, cât și încetarea plăților de către stat până nu fac dovada respectării legii.

Aplicarea de sancțiuni fără drept de apel tuturor contravenienților.

D. ing. *Ștefan Popescu*, raportorul secției, referindu-se la comunicarea d-lui ing. Fl. Demetrescu, arată că ceasurile pe cari le trăim ne poruncesc o redeșteptare a sentimentului de mândrie și demnitate națională, refacerea conștiinței de stăpâni „la noi acasă", acestea fiind singurele garanții ale trăiniciei acelui elan cu care țara a răspuns la chemarea sub arme făcută de curând.

Nu dorim să asuprim și nu vom asupri pe nimeni. Ospitalitatea și îngăduința specifică poporului român cari sunt nu numai cunoscute dar și exploatate de alții, sunt suficientă garanție asupra bunelor noastre intenții. Cerem doar ca acea parte din industria cu capital strein care a avut o atitudine de neînțelegere a situației, prin folosirea — arbitrară și dăunătoare nouă — a personalului strein, să fie cea dintâi care să caute o sinceră colaborare cu elementul românesc, astfel cum prevăd legile în vigoare.

In ce privește pe acei minoritari care-și desfășoară viața economică într'un exclusivism naționalist provocator, nu trebue așteptată soluția numai dela stat, ci este absolut necesar ca populația majoritată însăși să-și facă toate eforturile; pentru a adopta o atitudine asemănătoare.

PROBLEMA STOCAJELOR DE FERO-ALIAJE

O problemă importantă s'a pus în secțiunea prezidată de d. prof. dr. g-ral St. Burileanu, secțiunea de fier și metalurgia lui mangan, crom și metalele rare.

D. prof. dr. g-ral *Șt. Burileanu*, între alte probleme, a arătat că, pe lângă minereuri și fier vechi, fabricațiunea oțelurilor speciale mai reclamă diverse fero-aliaje, cari nu se fabrică la noi în țară și cari conțin acele metale ce dau oțelurilor în cari se introduc, proprietăți caracteristice de rezistență, de elasticitate, etc.

Cum aceste fero-aliaje de crom, tungsten, molibden, vanadiu, cobalt, etc. costă scump, este sigur că nici un industriaș nu va consimți ca să investească capitaluri mari pentru constituirea unor stocuri cari să servească pe timp de războiu. Ori, fără numitele aliaje nu se vor putea fabrica oțeluri speciale și în particular oțeluri de scule, așa că lipsa lor ar ocaziona încetarea de lucru a tuturor oțelierelor mecanice din țară. Pentru ca aceasta să nu se întâmple, d. g-ral Burileanu propune ca statul să se aprovizioneze el singur și din vreme cu importante stocuri din asemenea fero-aliagii, cari nu-și pot pierde niciodată valoarea lor.

Ședința de închidere

La ora 6 d. a. s'a ținut ședința de închiderea congresului.

D. ing. *Gigurtu*, președintele congresului, deschizând această ultimă ședință, a arătat că discuțiunile celor 12 secțiuni au fost concretizate în tot atâtea moțiuni, acestea servind la încheerea moțiunei generale.

D-sa dă astfel citire proectului de moțiune, care primește unele modificări în urma discuțiunilor din această ședință plenară.

Moțiunea — spune d. ing. Gigurtu — va fi trimisă tuturor autorităților cărora li se adresează, cu indicația părții referitoare la instituția respectivă, cu moțiunea secției ce o interesează și cu lucrările congresului ce le avem în acea privință.

D. ing. Gigurtu face apoi o serie de propuneri cu privire la viitorul congres și cari sunt aprobate în unanimitate.

Astfel: congresele să se țină din 3 în 3 ani, pentru a menține interesul arătat cu ocazia acestui congres și dacă se poate chiar a-l desvolta; pentru ca discuțiunile să fie mai eficace și urmărite de toți cei interesați, secțiile congresului să fie reduse dela 12 la 6; viitorul congres să se țină în Noembrie 1941, pentru care, lucrările să fie terminate la 1 Iunie 1941.

Incheind, congresul aprobă propunerea d-lui președinte Gigurtu, ca toți inginerii și tehnicienii din industria minieră să cedeze salariul lor pe o zi, pentru apărarea națională.

— m. mir. —

Memento

Calendar

MARȚI, 23 MAI

Ortodox: Cuviosul Mihail Mărturisitorul Episcopul Sinadiei (833).
Catolic: Sfântul Dezideriu (Dider)
Protestant: Ewald.
Evreesc: 5 Sivan 5699. Ajunul Rusaliilor (Șavuot)
Mahomedan: 3 Rebi-el-Ahir 1358.

*

Răsăritul Soarelui 4.43; apusul 19.42

*

Moartea lui Cuza Vodă (1873).

Radio

MARȚI 23 MAI
RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.

RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz. 364,5 m. 12 kw

RADIO-EXPERIMENTAL
32,5-9,23 MHz 300 wați

7: Deschiderea emisiunii.
— Concert de dimineață (disc.): Uvertură și Marș din: „Casse Noisette" de Cealkowsky; Serenadă de Heykens și Vals de Ziehrer.
— Gimnastică ritmică.
— Sfaturi gospodărești.
— Continuarea concertului dimineții (discuri): Selecțiuni de melodii de Rodgers; Carnaval-uvertură de Dvorak.
— Sfaturi medicale.
— Incheierea emisiunii.
12: Concert de prânz — Orchestra Costică Tandin; voce: Mia Braia și Petre Alexandru: Din ochii care au plâns vreodată-romanță, Pelin beau, pelin mănânc, Hora și Sârba lui Iota; A fost un vis-vals de Villnov (voce: Petre Alexandru); Espana brună-tango de Villnov (voce: Petre Alexandru); Nu-i păcat să-ți iubești vecina-cântec popular de Manzatti; Dorește-ți orice-tango de Vasilescu; Nu te am decât pe tine-foxtrot de Roman; Iubito de departe-ți scriu-romanță (voce: Mia Braia); Trei fete am iubit-tango de Manzatti; Jocul călușarilor; Ici e dealul ici e valea-cântec popular (voce: Mia Braia); Eu nu te-am iubit nici odată-tango de Mircea Alexe; Te-am iertat-vals boston de Stiplosek; Arii oltenești.
13: Ora. — Sport. — Cota Dunării.
13.05: Continuarea concertului Orchestrei Costică Tandin: Vânt de seară-romanță de Manzatti, Hară și Sârbă; Nu mă uita-romanță de Ioan R. Nicola; Cântece și Jocuri ca la Gorj.
13.30: Muzică variată (discuri): Intermezzo din „Prietenul Fritz" și Viziune lirică de Mascagni (Orch. Operii din Berlin, dirij. de Mascagni); Arii din „Orașul mort" de Korngold și „Turandot" de Puccini (voce: Maria Nemeth); Dan din „Carmen" de Bizet (orch. simf. din Filadelfia, dirij. de Stokowski).
14: Spectacole.
14.10: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului de muzică variată (discuri): Nunta lui Nakiris-uvertură de Lincke (Orch. Operii Berlin); Potpuriu de melodii vechi de Kock; Marș funebru al unei marionete de Gounod și Marșul soldaților de plumb de Pierne (orch. Lamoureux, dirij. de Albert Wolff).
15.10: Actualități.
19: Ora. — Mersul vremii.
19.02: Cronica științifică: „Auditii radiofonice de vară", de Ing. I. C. Florea.
19.15: Muzică de cameră — Ansamblul de suflători: Mihail Theodorescu-flaut; R. Sansalvadore-oboe, Al. Hira-clarinet; D. Alexandrescu-fagot, G. Păunescu-corn: Suita în stil vechi de V. S. Jianu (Preludiu, Sarabandă, Menuet, Arie, Bourée, Badinerie); Divertisment de Mozart.
19.45: Mircea Vasilescu-vioară: Andante de Fauré; Andante din sonata II-a de G. Enescu; Introducere și Tarantela de Sarasate; Capriciu de Paganini.
20.05: Prof. Ion Nister: O traducere din Voltaire în arhiva dela Putna.
20.20: Jean Moscopol (fluerat) acomp. la pian de Sille Dinicu: Patru valsuri din patru epoci: Când moare iubirea (1904) de Crémieux; Viena, oraș al visurilor mele (1914) de Sieczynski; Jeanine (din primul film sonor) de Shilkret; Vals din filmul „S'au cunoscut în luna Mai" de Jonny și Romberg.
20.45: Thea Ioanin Rămurescu (voce): Mi-e inima bătrână de Paisello; Folletta de Marchesi; Bimba bimbetto de Sibella; Ochi albaștri drăgălași de Caudella; Glas de primăvară de Montia.
21: Concert simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Ionel Perlea: (Concert cu public în studio): Simfonia II-a de Bruckner.
21.55: Radio-jurnal (I); Sport.
22.10: Continuarea concertului simfonic: Rédemption (Mântuire) Cesar Franck; Leonora III-uvertură de Beethoven.
22.40: Dansuri cântate (discuri): Conga și Rumba de Oréfiche; Tanga de Rolton; Swig de Freed și Fox de Heymann.
23: Radio-jurnal (II).
23.15: Concert de noapte al Orchestrei Ionel Cristea — transmis dela restaurantul „Terasei Cercului Militar".
23.45. Jurnal pentru străinătate în limba franceză și engleză.
VARȘOVIA. 1339,3 m. 224 kHz. 120 kw. — 20. Concert de muzică distractivă. 21: Cutia cu scrisori. 21.15: Continuarea concertului. 22: Concert Moniusko. 23: Conf. 23.15: Recital de vioară. 24: Inf.
BUDAPESTA. 549,5 m. 546 kHz. 120 kw. — 21: Recital de orgă: Preludiu în sol minor (Fresocbaldi); Sonată în si minor (Rheinberger). 21.30: Conf. 22.10: Recital de canto. 22.40: Inf., Meteor. 23: Orchestră de jazz. 1: Inf.
VIENA. 506,8 m. 592 kHz. 150 kw. — 21.15: Muzică variată. 23: Inf. 23.20: Conf. 23.30: Hamburg. Muzică variată și de dans. 1: Concert nocturn.
PRAGA. 470 m. 638 kHz. 120 kw. — 21.05: Concert de orchestră. 22: Ora, Inf. 22.10: Simfonia în do minor (Dvorak). 23: Ora, Inf., Cronica zilei, Sport. 23.10: Plăci.
BELGRAD. 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 18. Concert de orchestră. 19: Conf. 19.20: Concert variat. 19.50. Plăci 20.30: Ora națiunii. 21. Melodii populare. 21.30: Concert simfonic. 23. Inf. 23.15. Plăci.
ROMA. 420,8 m., 713 kHz.— 20.25: Plăci. 21. Ora, Inf., Radio-jurnal. 21.30: Muzică variată. 22:Quadri, fiori cuori e picche. Comedie muzicală. 24: Radiojurnal. 0.15: Muzică de dans.

MIERCURI 24 MAI
160 kHz. 1875 m. 150 kw.
RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz. 364,5 m. 12 kw.
RADIO-EXPERIMENTAL
32.5 m. 9.23 MHz 300 wați
7: Deschiderea emisiunii.
Concert de dimineață (discuri): Departe de bal de Gillet și Indrăgostita-vals de Berger; Serenadă de Pierné și Gavotă de Ganne.
Gimnastică ritmică.
Sfaturi gospodărești.
Continuarea concertului dimineții (discuri): Selecțiuni din Soldatul de ciocolată" de Oscar Strauss; Muzică de balet din „Carmen" de Bizet.
Sfaturi medicale.
Incheierea emisiunii.
12: Muzică variată (discuri): Passepied și Pavană de Delibes (orch. simf. din Londra, dirij. de Lawrence Collingwood); Malaguena de Moszkowski și Vals de Posadas; Arii din „Eugen Onegin" de Cealkowsky și „André Chénier" de Giordano (voce: Heinrich Schlusnus); Cântec ce primăvară de Sibelius; Scherzo-Tarantellă de Weniawski (vioară: Walter Barylli; Arie din „Samson și Dalila" de Saint-Saëns (voce: Maria Olszewska); Potpuriu din operele lui Puccini (orch. filarm. din Berlin); Gavotă de Méhul (violoncel: Gaspar Cassado); Fragment din baletul „Silfidele" de Chopin (orch. filarm. din Londra, dirij. de Malcolm Sargent).
13: Ora. Sport. Cota Dunării.
13.05: Concert de prânz. Muzică românească (discuri): La fântâna cu găleată de Montia și Mândruliță de la munte (voce: Arnoldo Georgewsky); Poșovalca de la Făgăraș și Breaza din Brașov; Ursitoare ursitoare (voce: Fănică Luca).
13.30: Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Ghica: Fantezie slavă de Ad. Schreiner; Fantezie orientală de Wieniawski; Potpuriu din opereta „Fi-Fi" de Christiné; Orsini-marș de Komzak.
14 Spectacole.
14.10: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului Orchestrei de salon Radio: Ce povestește Dunărea-potpuriu de valsuri de Morena; Bunicuța-menuet de W. Aletter; Potpuriu din opereta „Șoțul surâzător" de Edm. Eysler.
15.10: Actualități.
19.15: Ora. Mersul vremii.
19.35: D-ra Felicia Volănescu (voce): Ah! dacă uneori de Grétry; Cântec de primăvară de Guedron-Măniosul de Pergolesi; Mă faci să râd de Cavalli: Pastorala de Veracini.
20: Românii din Albania, de Prof. Th. Capidan.
20.15: Concert de pian Radu Constantinescu.
20.40: Cântec de primăvară. Aurel Alexandrescu (voce): Crezul primăverii de Schubert; Visul de Grieg; Cântec de primăvară de Mendelssohn; Noapte de Mai de Brahms; Un cântec de primăvară de Dvorak; Când luna Mai ne surâdea de Dvorak.
21: Ștefan Ludwig Roth, de Otto Folberth.
21.15: Concert simfonic al Orchestrei Radio, dirijat de Dimitrie Cuclin (Transmisie dela Ateneul Român); Muzică de Cuclin: Uvertură (1913); Concert pentru vioară și orchestră (solist: Constantin Bopescu).
In pauză (21.55—22.10): Radiojurnal; Sport.
22.10: Continuarea concertului simfonic de muzică de Cuclin: Simfonia în re.
23.20: Muzică distractivă (discuri) Rumba și Tango-Habanera de Maximo Pavese (voce: Maria Basca); Serenada de Nicolas și Tango argentinian de Codévilla); Fox de Coslov și Fox de Robin-Rainger; Galop de Walter Sommerfeld (Orchestra de salon).
23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză germană și italiană.
BUDAPESTA. 549,5 m. 546 kHz. 120 kw. — 21,55: Conf.; 22,40: Inf.; 23: Orchestră de țigani; 23,40: Inf.
VIENA. 506,8 m. 592 kHz. 150 kw. — 21,15: Concert de orchestră; 1: Concert de orchestră.
PRAGA. 470 m. 638 kHz. 120 kw. — 21: Concert de orchestră: Suită (Trailine); Uvertură de concert (Dvorak). 21.30: Teatru radiofonic; 22: Ora. 23: Ora, Inf., Cronica zilei, Sport. 23.10: Quartet de coarde (Suk). 23.40: Plăci.
BELGRAD. 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 18,20: Concert de orchestră; 19,15: Plăci; 22,30: Ora Națiunii; 21: Retransmitere dela Operă.
ROMA I. 470,8 m. 713 kHz. — 20,35: Plăci; 21: Ora., Inf., Radiojurnal. 21.30: Muzică variată. 22: Teatru radiofonic. După teatru concert coral. 24: Radio jurnal. 0.15: Muzică de dans.

Bilanțul săptămânei politicei internaționale

(Urmare din pagina I-a)

speranței că ele se vor încheia printr'un acord.

Se poate spune chiar că, pe terenul diplomatic, săptămâna expirată a fost dominată de aceste negocieri, urmărite cu atenție și de puterile axei Berlin-Roma — cu atenție și cu o paralelă activitate care se încheie azi cu semnarea la Berlin a alianței italo-germane.

La consolidarea „Frontului păcii" — urmărită de Puterile democratice — se opune consolidarea axei. Părțile își întăresc deci pozițiile, cu toate că „nu există nici o chestiune în Europa care să justifice războiul". Și astfel apare în lumina faptelor, distanța între aparențe și realitate, între vorbe și acțiune.

Alte manifestări, care au urmărit desigur să aducă și ele o contribuție la consolidarea pozițiilor, au fost, în cursul săptămânii trecute: discursul contelui Csaky, care a precizat adesiunea totală a Ungariei la politica axei Berlin-Roma; propunerile Germaniei făcute statelor nordice terminate cu acceptarea numai a Danemarcei de a trata încheerea unui pact reciproc de neagresiune și diferitele declarațiuni făcute dincolo de Ocean unde se urmărește cu o vădită simpatie acțiunea franco-britanică.

O subliniere specială se cuvine acelei părți din discursul contelui Csaky privitoare la relațiile Ungariei cu vecinii ei.

Dacă la toate aceste declarații, fapte și manifestări cari au format zestrea săptămânii încheiate, adăugăm inspecțiile d-lor Hitler și Mussolini în diferitele regiuni de fortificații și la diferite unități militare, discursul generalului von Epp, șeful Ligii coloniale germane, care a spus că realizările de până acum ale Germaniei „nu au redus cererile poporului german de a i se reda posesiunile coloniale, dimpotrivă ele sunt mai stăruitoare ca niciodată", continuarea incidentelor germano-polone, incidentul provocat de debarcarea trupelor japoneze în concesiunea internațională de la Shanghai, agitațiile din Palestina provocate de publicarea Cărței Albe engleze — nu avem nici un motiv serios să punem ca sold al bilanțului politic internațional cu care s'a încheiat o săptămână începută sub auspiciile trandafirii ale discursului de la Turin, un activ în favoarea păcii.

„Oștile stau față în față" — iată caracterizarea cea mai potrivită situației lăsată de săptămâna care s'a dus.

Această constatare o va face și Consiliul Ligii Națiunilor care își începe astăzi sesiunea la Geneva.

Luna Bucureștilor

Urmare din pag. I-a

rea Restaurației. Se dă deci locuitorilor din provincie putința de a fi de față la marile și înălțătoarele manifestații, care contribuesc la întărirea moralului și a sentimentului de încredere și de mândrie românească.

Trecând la contribuția „Lunei Bucureștilor" ca stimulent de activitate edilitară, această contribuție s'a vădit în mod real în ultimii ani. Intre municipiu și sectoare era o întrecere, o bună emulație de a prezinta un bilanț cât mai bogat de înfăptuiri.

Și mai era grija de a prezinta Capitala în ochii locuitorilor din provincie în culori cât mai simpatice.

Cu prilejul acesta, ne îngăduim a ne formula unele deziderate, pe cari le-am dori înfăptuite cât mai complet. Aceste deziderate privesc două laturi ale obligațiilor privitoare la asistența socială, iar a doua la promovarea culturii.

Prin „asistența socială", înțelegem, pe de o parte, venirea în ajutor a populației sărace, iar, pe de altă parte, ajutorarea copiilor săraci, cari frecuentează școalele primare. Pentru copiii aceștia se înființaseră mai ales la școalele dela periferie, cantine școlare, la a căror întreținere nu contribuia numai primăria, ci și particularii și diferite societăți. Aceste cantine școlare, unde copiii oamenilor nevoiași găseau o mâncare bună și hrănitoare, trebuesc înființate din nou și chiar dându-li-se desvoltare mai mare.

Prin promovarea culturii, înțelegem în deosebi clădirea de localuri de școală și înființarea de biblioteci publice cu caracter popular. Nu vom osteni a spune că multe școli primare periferice sunt instalate în localuri cu chirie și absolut improprii pentru a servi ca lăcașuri de cultură.

Recunoaștem că există o disproporție între posibilitățile financiare ale primăriei și multiplele nevoi cărora are de făcut față. Insă, trebue făcută o deosebire între ceeace este strict necesar și ceeace, tot fiind util, poate suferi o amânare.

N. BATZARIA

HIPISM

Tarzan a câștigat greu Bienalul

Iortoman, un mânz de viitor

Reuniunea de Duminică de la Băneasa s'a prezentat în excelente condițiuni. Jockey Clubul merită felicitări pentru felul cum a regisat-o.

In fruntea afișului s'a găsit al 13-lea premiu Bienal, ediția II-a. In legătură cu desfășurarea acestei curse trebue făcute câteva considerațiuni. A câștigat Tarzan, dar într'un mod care a făcut pe mulți să spună că în Derby, fiul lui Szandekos nu va avea primă șansă.

Este adevărat că alergarea lui Tarzan nu a fost prea fericită, dar trebue ținut seamă de felul cum a fost condus. După ce a pierdut multe lungimi la plecare, Vincent l-a angajat în luptă chiar după partea opusă a tribunei, în timp ce Halmei galopa ușor.

Vincent a făcut în Bienal una din cele mai slabe curse ale lui și numai astfel se poate explica slaba comportare a lui Tarzan. Armăsarul din Tallos nu este un steyer desăvârșit, dar este mai bun decât colegii lui de generație pe 2000 de metri.

A doua mare alergare a zilei a fost handicapul Greceanu. Magnat era indicat să-i facă trenă lui Răsfățat, or dacă acesta a rămas la start, Rosso a luat cursa pe cont propriu, câștigând pe 2400 metri, din cap în cap.

Pali a contat în alergare până la 1800 de metri, când s'a pierdut. Armăsarul maghiar este deci un semi-fondist.

Două alergări ale zilei au fost rezervate debuturilor cailor de doi ani: premiul Flăcăilor și premiul Basma. Primul a revenit lui Iortoman, un armăsar care promite. Tour de Vis a galopat greu, indiciul că nu este la punct cu lucrul.

Premiul Basma s'a terminat cu un dead-heat între Manloue și Badar. Ambii au plăcut.

Szantas s'a reabilitat în premiul L'Alsace, pe care l-a câștigat cu mult brio. După încă două curse, armăsarul maghiar va fi redutabil în orice lot.

Au mai câștigat Spătar și Golanca.

Jocul austriac a ajuns la 453.108 lei. In urma victoriilor favoriților, acest pariu a fost câștigat de mai multe buletine.

REZULTATELE TEHNICE

Pr. Basma: 1. Badar 54 (Tănase) și Malnoue 57 jum. (Vincent.
Cota: 11—10, 10—10, 18—15, 20—17.
Pr. Ardeal: 1. Spătar 54 jum. (Tasim); 2. Don Alberto 64 (Vincent).
Cota: 41—48, 16—20, 15—16.
P. Flăcăilor: 1. Iortoman 53 jum (J. Rasso); 2. Tour de Vis 56 (Horvath).
Cota: 16—18, 13—13, 17—19.
Pr. L'Alsace: 1. Szantos 60 (R. Vincent).
Cota: 26—24.
Al 13-lea pr. Bienal: 1. Tarzan 61 (Vincent); 2. Halmei 56 (R. Cristea).
Cota: 13—13, 11—10,50, 13—11.
Pr. Greceanu: 1 .Magnat 57 (J. Rasso); 2. Răzvrătit 47 (St. Iosza).
Cota: 19—22, 27—30, 33—27.
Pr. Dumbrava Roșie: 1. Golanca 49 jum. (A. Cucu); 2. Baby II 45 (Tănase).
Cota: 21—21, 13—13, 13—14.

ROMÂNIA
INTRE GERMANIA ȘI BALCANI

(Urmare din pagina I-a)

„ucrainiene" regiuni în cari nu se află nici o urmă a acestei populații și trec adesea sub tăcere toată întinderea republicii moldovenești transnistriene. S'ar putea încerca cel mult un schimb de populație, care n'ar fi de altfel nici aceasta în avantajul României, dar Nistrul e singurul hotar natural al țării noastre spre Miază Noapte și Răsărit. Nici un guvern român, cu sentimentul cât de elementar al răspunderii sale, n'ar putea formula în această privință o altă părere.

Trebuie să mai ating încă o problemă ce poate fi greșit interpretată: aceea a județelor din Dobrogea de Miază Zi. Anexate de România în 1913, la sfârșitul războiului balcanic, reocupate de Bulgari în timpul războiului, odată cu Dobrogea Veche, dela 1916-1918, revenite României în 1919, după îndelungate discuții la Conferința Păcii, drepturile statului român asupra acestui teritoriu păreau a contraveni aplicării stricte a principiului etnic

S'a spus că stăpânirea României pe teritoriul, ce se întinde dela Silistra la Balcic, ar fi doar rezultatul unor nevoi strategice, sau ale politicii de echilibru între statele balcanice, înainte de războiul european.

Astfel pusă problema — și sunt încă destui cari n'o concep altfel — ea nu mai pare astăzi îndestul de justificată față de eventualele revendicări ale vecinilor noștri dela Miază Zi.

Se nesocotesc însă două considerațiuni de o deosebită însemnătate: în primul rând, că acest teritoriu, locuit pe atunci mai mult de Turci și Tătari, ne-a fost oferit în 1878 înainte de constituirea statului bulgar independent, împreună cu Varna și Rusciucul, iar dacă România nu l-a primit, e pentru că nu voia printr'o tranzacțiune să-și piardă dreptul asupra Basarabiei de Miază zi, pe care Rusia i-o cerea în schimb.

In al doilea rând, populația românească din Macedonia, trecând în 1913 sub stăpânirea statelor balcanice, mai naționaliste decât imperiul otoman, se cuvenea să se dea statului român putința de a așeza pe un teritoriu al său aceste elemente de cari se îngrijise și până atunci, din punct de vedere bisericesc și cultural. De fapt, deși nu în măsura în care ar fi trebuit, s'au făcut între anii 1925 și 1935 colonizări de Aromâni în această regiune cu rezultate interesante pentru propășirea ei economică. De-altfel, în urma schimburilor masive de populație determinate de tratatul dela Lausanne în peninsula balcanică, nici nu rămâne altă soluție pentru problema acestor minorități răzlețite de massa principală a națiunii românești și menite unei desnaționalizări încete, dar fatale, în decursul vremii.

Mai este în sfârșit chestiunea de o însemnătate capitală, a legăturilor economice.

In momentul în care s'a recunoscut în fapt, dacă nu în drept, prioritatea intereselor Germaniei în această regiune a Europei, ea nu va întâmpina desigur vre-o dificultate din partea României. Economiile celor două țări se întregesc într'o largă măsură; Germania poate afla aci rezerve de cereale, de carne, de produse alimentare de tot felul; ea poate contribui, prin sporirea căilor de comunicație și a întreprinderilor industriale, la dezvoltarea bogățiilor miniere de tot felul a pământului românesc.

De altă parte, marile canale cari leagă sau vor lega Rinul și Oderul de Dunăre își află prelungirea firească în navigația de tranzit a porturilor românești, la gurile fluviului și pe țărmul Mării Negre. Căci acesta rămâne de fapt rostul economic cel mai de seamă al României, determinat de situația ei geografică ca și de experiențele istoriei.

Principatele Munteniei și ale Moldovei s'au întemeiat, ca păzitoare ale drumurilor de negoț cari duceau din Ardeal spre Dunăre și Balcani, sau din Galiția spre țărmurile Mării Negre. Inăbușite de exploatarea monopolului otoman, care ferecase porțile Strâmtorilor, țările românești nu și-au redobândit înflorirea economică decât atunci, când în pragul veacului al XIX-lea li s'a redat libertatea exportului, și putința de a-și dezvolta relațiile cocerciale cu Centrul și Apusul Europei. Pentru România modernă datele esențiale ale problemei nu s'au modificat: prin însăși poziția ei pe harta Europei, ea este și acum, nu un *hinterland* al altor economii, ci trăsătura de unire între Europa Centrală și Răsăritul apropiat, al peninsulei balcanice și al Asiei anterioare (Vorderasien). Desigur și în această privință interesele exportului și ale economiei germane se așează pe primul plan.

O nouă eră de prosperitate pentru toate țările dunărene și balcanice poate renaște dintr'o strânsă colaborare pe tărâmul economic, pe care nu poate decât să o ajute amintirea foarte bună ce a lăsat-o în România conlucrarea cu capitalul german, în perioada de dinainte de război.

Nu s'a uitat că aceasta a fost vremea unor rodnice investiții de pe urma cărora trăim și astăzi, nu a unor împrumuturi oneroase și sterile; acest trecut este astfel și cea mai bună chezășie a viitorului. Dezvoltarea relațiilor economice cu Germania pe această linie ar fi totdeodată și cel mai bun răspuns acelor, cari încearcă și acum să îngreuieze legăturile celor două țări, fluturând spectrul unor amenințări de aservire economică. Se știe doar că din 1919, s'a rezumat punctul de vedere românesc prin aceste cuvinte ale primului ministru de atunci: „Am moștenit o țară independentă, și nici pentru a-i întinde granițele nu-i vom jertfi neatârnarea".

In defintiv lementele permanente ale politicii românești, astăzi ca și eri, rămân aceleași: integritatea teritoriului și deplina dezvoltare economică a țării. Ele nu se împotrivesc intereselor permanente ale politicii germane; dinpotrivă, în cele mai multe privințe le întâlnesc și le întregesc. De altă parte, nici una din legăturile de alianță sau prietenie ale României nu e îndreptată împotriva Germaniei. De se va considera problema pe această latură, dezvoltarea logică a împrejurărilor nu poate duce decât la rezultate fericite, în totul asemănătoare, acelora realizate mai de mult de Iugoslavia.

Este urarea pe care o face ori ce Român conștient de interesele și aspirațiunile țării sale.

GHEORGHE I. BRATIANU

Destinul împărătesc al poetului

In n-rul 20, de Sâmbătă, 20 Mai, al revistei „Universul Literar", d. **N. I. HERESCU** publică un admirabil articol, intitulat: **„DESTINUL ÎMPĂRATESC AL POETULUI"** în care arată la ce strălucire ajunge poezia când e ocrotită de marii monarhi.

In acelaș număr al revistei, mai sunt colaborările valoroase ale d-lor: **NICHIFOR CRAINIC, V. VOICULESCU, CAROL ARDELEANU, VICTOR PAPILIAN, MIRCEA ELIADE.**

O pagină întreagă este închinată literaturii din **Transilvania**, iar o altă pagină cuprinde **REPORTAJUL ȘEZĂTORII SCRIITORILOR TINERI LA CRAIOVA**, scris de Ștefan Baciu și Traian Lalescu.

Articole, cronici, nuvele și poezii mai iscălesc d-nii: Victor Popescu, Iancu Bârneanu, Paul Miracovici, Romeo Alexandrescu, Mihai Niculescu, C. Salcia, D. Stelaru, Serafim Cadan, Mihaela Papilan, Liviu Giurgeca, P. Sfetca, C. I. Cosma, V. Oprescu-Spineni, G. Sbârcea, M. Mateescu și Constantin Fântâneru.

Cititi, cu prețul de 5 lei:

UNIVERSUL LITERAR

CRONICA VÂNĂTOREASCĂ

Luneta de ochire

Omul cu vederea normală, când trece peste vârsta de 40 ani, (depinde firește și aceasta de individ) începe să i-se slăbească ochii, devine presbit și nu poate, bunăoară, să mai citească text tipărit cu litere mai mici, fără ochelari. Dacă asemenea om este vânător, nu mai poate ochi precis privind peste viză și cătare, căci va vedea doar spălăcit viza, respectiv crestătura din ea. Sunt diferite remedii contra acestui necaz. Cel mai simplu este, mutarea vizei mai înspre cătare, dar aceasta nu este posibil până la infinit, căci tot scurtând astfel linia de ochire (distanța dintre viză și cătare), va suferi precizia ochirei. Așa numitul „vizor dioptor", constând dintr'o placă mică ovală, găurită și montată pe gâtul patului, permite să se vadă clar prin el atât viza cât și cătarea, apoi, prelungind linia de ochire, sporește precizia ochitului. Dat fiind însă, că gaura dioptorului nu are decât un diametru de cca 1 mm., înghite prea multă lumină, ceeace înseamnă, ca pe lumină slabă (amurg), ochitorul nu mai poate deslușì ținta, privind prin diopter. Cu nu prea mari pretenții față de ochirea precisă, se poate bine întrebuința și „viza inel". De fapt și aceasta este un diopter, dar cu gaură de 2 mm. diametru și montat în locul vizei obișnuite. Insă, cel mai perfect, dacă nu și cel mai îndemânatec aparat de ochire pentru ochiul slăbit, este luneta de ochire.

In unele împrejurări luneta îi este necesară și vânătorului cu ochi normali, anume, când trebue să tragă foarte departe și în ținte foarte mici. Asemenea este vânătoarea la dropioi și la capre negre, unde uneori este imposibil a se apropia de vânat la distanță mai mică — în cel mai bun caz — de 200 metri.

In cazuri normale, acela care poate ochi fără lunetă — vorbind de trăgător bun — este negreșit avantajat, căci poate ochi mai repede, incomparabil mai comod și tot atât de precis. In schimb, nici un fel de lunetă nu îl va transforma pe trăgătorul prost în „campion". Deci, cum se vede adesea, numai din snobism, este păcat de însemnata cheltuială, ce constitue montarea unei lunete pe armă.

Lunete de ochire există în diferite execuții și diferite mărci. Prețul oferă destulă orientare asupra calității. Importantă este pentru vânător capacitatea de mărire și luminozitatea lunetei. Mărirea variază între scara dela 1-10 ori, depinzând de scop. Lunete cu mărire de numai 1 x, se pot monta și pe arme cu țevi netede (pentru alice), putându-se folosi chiar și la tirul la zbor. Altele cu mărire mai mică, având câmp de ochire mare (câmpul de ochire scade cu creșterea mărirei), permit să se poată ochi cu ele și în ținte mobile. Calea de mijloc și totdeodată cea mai răspândită, este luneta cu mărire de 4 x, care, înlesnind ochirea și la ținte mai mici și mai îndepărtate, se mai poate utiliza și la tintă mobilă. Ceva mai puțin dinamică, dar foarte bine utilizabilă și pe timp de amurg, este luneta cu mărire de 6 x, recomandabilă totdeodată în cazurile speciale mai sus amintite, pentru tir lung. Lunete cu măriri de 8-10 x, sunt construite pentru a permite tirul chiar și la lumina lunei. Acestea sunt voluminoase, grele și nu se poate ochi prin ele numai dacă arma este bine rezemată.

Comparând lunete cu *aceeași* capacitate de mărire, pe lumină slabă aceea va corespunde mai bine, care dispune de luminozitate mai mare. Luminozitatea unei lunete (sau binoclu precum orice ochian), se exprimă prin cifra, obținută ridicând la puterea a doua diametrul în milimetri a „pupilei" instrumentului respectiv. Această pupil